

har sitt namn af likheten med ett barberarbäckens.

BÄCKENHÅLA, f. 1. (anat.) Hälighet i nedra delen af bälen på en människokropp, skild ifrån bukhålan genom bukhinnan och innehållande de flesta af urin- och fortplantningssystemernas delar.

BÄCKENKOTA, f. 1. (anat.) Benämning på hvardera af de 6 kotor, hvilka äro sammanväxta till ett enda, bäckenet tillhörigt ben, kalladt Helligbenet.

BÄCKENMÄTARE, m. 3. Se *Pelvimeter*.

BÄCKENNINGAR, m. 2. pl. Penningar, som vid utgången ur en kyrka läggas i kyrkbäckenet.

BÄCKGRÖNA, f. 1. Se *Bäckbunga*.

BÄCKLILJA, f. 1. (bot.) Se *Gul Svärdsilja*.

BÄDD, m. 2. 1) Utbredda sängkläder eller andra dertill tjenliga föremål, hvarpå man kan ligga, för att sofa eller hvila. *En b af sängkläder, af halm, hö, löf, o. s. v.* (Fig.) *Hvila på plågans b.*, vara sängliggande sjuk. *Hvila på en b af rosor*, framleva lyckliga dagar. — Ingår i åtskilliga sammansättningar, såsom: *Hvilibädd*, *Vakbädd*, *Sjuk-*, *Döds-*, *Äktenskaps-*, *Gräs-*, *Blomsterbädd*, m. fl. — *Syn.* *Säng*, *Läger*. — *Anm.* Med *Bädd* menas isynnerhet kläderna i en säng; med *Säng* både sjelfva sängstället och deri förvarade kläder. — 2) (fig.) Hvarje ställe, der man kan lägga sig. *Jorden är min b. och himlen är mitt tak. Gatan har ej sällan varit hans b.* — 3) Den fördjupning i jorden, hvari en flod strömmar, hvari hafvet eller en sjö äro inneslutna. *Flodens, hafvets b.* — Bildar sammansättningar: *Flodbädd*, *Strömbädd*. — 4) Underlag, hvarpå något hvilar. Bildar sammansättningen *Stapelbädd*, m. fl. — *Syn.* Se *Underlag*. — 5) (geol.) Lager, hvarf. *En b. af jord, sand, grus, lera.* — *Syn.* Se *Hvarf*.

BÄDDA, v. a. 1. Utbreda och iordninglägga sängkläder att ligga på, då man vill sofa, eller för en sjuk. *B. en säng, b. sängen.* Brukas oftast absolut, t. ex.: *B. åt någon, åt sig sjelf; har pigan b-t? är det b-åt ännu? låt nu b., det är sängdags.* (Fig.) *B. väl, illa åt sig, ställa väl, illa till åt sig. B. sin graf*, bereda sitt hvilställe efter döden. (Ordspr.) *Som man b-r, så sofer man*, som man ställer till för sig, så har man det. — *B. i'n, ned, om*, se *Inbädda*, &c. *B. omkring*, se *Kringbädda*. *B. under*, lägga madrasser, kuddar, dynor under; äfv. göra underlag för något. (Fig.) *Solen b-r under sig*, tjocka moln lägga sig under solen. — *B. upp*, se *Uppbädda*. *B. tillsamman*, bädda för personer, som skola ligga tillsammans, låta ligga tillsammans i en säng, på en bädd.

BÄDDANDE, n. 4. Handlingen, då man bäddar.

BÄDDNING, f. 2. 1) Se *Bäddande*. — 2) Underlag, bädd; (artil.) underlag för kanoner, mörsare och haubitser. — *Syn.* Se *Underlag*.

BÄFVA, v. n. 1. 1) Darra häftigt. *B. af fruktan.* — *Syn.* Se *Darra*. — 2) (fig.) Vara betagen af fruktan, oro. *Jag b-r vid den tanken, att . . . , då jag betänker, att . . .* — *Syn.* Se *Frukta*. — 3) (om jorden) Skakas häftigt. *Jorden b-r och hällebergen renna.* — *Syn.* *Skakas*.

BÄFVAN, f. sing. indef. 1) Stark darning. — *Syn.* Se *Darning*. — 2) (fig.) Häftig förskräckelse, fruktan. *Med b. och ängst afhörde han sin dom.* — *Syn.* Se *Fruktan*.

BÄFVANDE, n. 4. Häftig darning, skakning.

BÄFNING, f. 2. Se *Bäfvande*. Brukas föga, utom i sammansättningen *Jordbäfning*.

BÄFVER, m. 2. pl. *bäfrar*. Djur af Gnagarne, 2 1/2 fot lång, med lång, platt, spadformig, fjällig svans, hvarmed han bygger dammar och bon vid flodstränderna; lemnar ett förträffligt pelsverk, och den så kallade bäfvergällen. *Castor Fiber.* — *Ss. B-bo, -hår, -jagt, -jägare, -nät, -skinn, -svans.*

BÄFVERGÄLL, m. 3. sing. En skarpt lukande körtelprodukt af bäfvern, mycket begagnad i läkekonsten.

BÄFVERGÄLLSOLJA, f. 1. (farm.) Olja, som genom digestion fås af bäfvergäll.

BÄFVERHUND, m. 2. Hund, dresserad till bäfverjagt.

BÄGARAPPARAT, ---rät, m. 3. Galvanisk apparat, bestående af ett antal bägarformiga glas, fyllda med en utspädd syra.

BÄGARE, m. 3. 1) Rundt drickskärl, utan grepe eller handtag, och merendels utan fot, vanligtvis nedtill mindre bredt än en kopp, men högre. *En b. vin*, full med vin. *Dricka ur b.* — *Syn.* *Pokal*. — 2) Bägarformigt redskap, hvari vid tärningspel tärningar omskakas, och hvarur de sedan vid kastet slås ut. — 3) Bägarformigt redskap, vanligtvis af förtennt jernbleck, som nedtill innehåller en hemlig afdelning, och begagnas till taskspelarkonster. — 4) Ett slags bägarformig fyrverkeripjäs. *Jfr. Luftbägare*.

BÄGARFODER, n. 3. (bot.) Skål, som omgifver nedra delen af hasselnötter.

BÄGARFORMIG, a. 2. Som till formen liknar en bägare.

BÄGARJERN, n. 3. Se *Sparrhorn*.

BÄGARLIK, a. 2. (bot.) Så kallas en blomkrona, när pipen är utdragen, men småningom vidgar sig uppåt, och är öfverst emot brämet något sammandragen. Äfven kallas så fruktkapsler och hälskaft på lafhus, när de likna en bägare.

BÄGARSVAMP, m. 2. (bot.) Ett svampslägte. *Craterium leucocephalum*.

BÄGGE, **BÄGGEDERA**, se *Begge*, *Beggedera*.

BÄLG, **BÄLGA**, m. fl., se *Belg*, *Belga*, m. fl.

BÄLTA, f. 1. Djur af Gnagarne, hvars 17 tum långa kropp är betäckt med 3 eller 4 behårda skal, som kunna skjutas öfver hvarandra, när djuret rätar ut sig, men dölja det, när det, likt igelkotten, kröker ihop sig. Finnes i Sydamerika och bor i hålor under jorden. Kallas äfv. *Armadill*. *Dasypus tricinctus*.

BÄLTARTRÅD, m. 2. sing. (manuf.) Fin jerltråd, som bindes till 6 skålpund i hvar ring.

BÄLTE, n. 4. 1) Bred bindel af läder, som man bär om lifvet, för att dermed sammanhålla kläder, och som vanligtvis hopfästes med spännen. *Spänna ett b. om lifvet.* (Fig.) *Spänna b. med någon*, inlåta sig i täflan med. *EU hugg i b-t*, svår motgång, olycka, svår stöt, fiendtligt angrepp emot ens lycka, framgång och planer. — *Syn.* *Gördel*. — 2) (geogr.) Se *Zon*. — 3) (nat. hist.) Ett af de behårda skal, som omgifva bältornas kroppar. *Jfr. Bälda*. — 4) (bot.) a) Ring på hatten af svampar. — b) Ringformig teckning, liknande ett bälte, på en växtdel. — 5) (astr.) *Orions b.*, tre stjernor i rak linie, med lika afstånd emellan, hvilka bilda liksom bältet i stjernbilden Orion.

BÄLTESTAD, m. 3. sing. (gam.) Midja.

BÄLTROS, f. 1. sing. (med.) Ett särskilt slag af sjukdomen Rosen.

BÄLTSIGTE, n. 4. (jäg.) Sigte, som medelst en ring är lagdt omkring pipan på en hössa.

BÄNDA, v. n. o. a. 2. 1) Förmedelst något föremål, hvilket användes som häfstäng, söka flytta